

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 195/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. E. Š., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. J. K., B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 40/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. E. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. februára 2003 doručené podanie PhDr. E. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom B., označené ako „Sťažnosť“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 40/00. Sťažnosť neobsahovala petit obsahujúci označenie základného práva alebo slobody, ktorých porušenie sťažovateľka namieta. Keďže ústavný súd je v zmysle § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný návrhom na začatie konania, vyzval listom z 4. marca 2003 právnu zástupkyňu sťažovateľky na doplnenie petitu sťažnosti.

Doplnené podanie sťažnosti bolo ústavnému súdu doručené 21. marca 2003. V návrhu výroku rozhodnutia v ňom sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nasledovné rozhodnutie:

„Okresný súd Bratislava I je v dôsledku porušenia ústavného práva navrhovateľa podľa článku 46 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky a § 100 ods. 1 prvá veta a § 101 ods. 2 v súvislosti s ustanovením § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov) povinný pokračovať v konaní vytýčením pojednávania v lehote najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 964 000 Sk, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí senátu 26. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a uznesením č. k. III. ÚS 84/03-15 ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Druhé doplnenie sťažnosti bolo ústavnému súdu doručené 8. apríla 2003. V ňom právna zástupkyňa sťažovateľky upravila petit sťažnosti a navrhla, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„Okresný súd Bratislava I postupom v konaní, sp. zn. 15 C 40/00 porušil základné právo sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu Bratislava I konať vo veci, sp. zn. 15 C 40/00 bez zbytočných prieťahov.

Okresný súd Bratislava I je povinný vyplatiť sťažovateľke 30 000 Sk z dôvodu primeraného finančného zadosťučinenia.“

II.

Ústavný súd posúdil druhé doplnenie sťažnosti sťažovateľky ako nové podanie, ktoré samo osebe má základné náležitosti sťažnosti, pričom vzal do úvahy všetky prílohy, ktoré boli súčasťou podania odmietnutého v rámci konania sp. zn. III. ÚS 84/03.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona o ústavnom súde, pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhlľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prierahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. že „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti, z príloh k nej, ako aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu doručeného ústavnému súdu 1. júla 2003 vo veci sp. zn. 15 C 40/00 zistil, že sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní, ktoré sa týka pracovnoprávneho sporu o neplatnosť výpovede, ktorú dal sťažovateľke Úrad vlády Slovenskej republiky .

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala návrh okresnému súdu 28. marca 2000. Okresný súd doručil tento

návrh na vyjadrenie odporcovi 2. februára 2001, pričom konajúca sudkyňa 23. mája 2001 nariadila termín pojednávania na 14. september 2001 (vyjadrenie odporcu bolo okresnému súdu doručené 21. augusta 2001). Od tohto obdobia boli vo veci nariadené ďalšie štyri pojednávania (13. novembra 2001, 25. januára 2002, 22. marca 2002 a 26. apríla 2002), ktoré boli odročené pre neprítomnosť odporcu, z dôvodov navrhnutého dokazovania výpoveďami svedkov a predloženia nových listinných dôkazov. Okresný súd uznesením z 26. apríla 2002 odročil pojednávanie na neurčito s tým, že vo veci bude ustanovený znalec. Znalec z odboru mzdy bol ustanovený uznesením okresného súdu č. k. 15 C 40/00-100 zo 16. júla 2002 a po doručení znaleckého posudku okresný súd uznesením z 30. januára 2003 určil súdnemu znalcovi odmenu za vypracovanie znaleckého posudku.

Okresný súd rozhodol 28. marca 2003 rozsudkom vo veci samej. Odporca podal 21. mája 2003 odvolanie proti rozsudku, ktoré bolo odoslané na vyjadrenie sťažovateľke (doručené 6. júna 2003). Vyjadrenie sťažovateľky bolo 13. júna 2003 doručené okresnému súdu. Okresný súd ďalej postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na skutočnosť, že doterajší priebeh konania pred súdom prvého stupňa od marca 2000 do marca 2003 (okrem ojedinelého priesahu pred vykonaním prvého úkonu v priebehu roka 2000) v zásade smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky a nesignalizuje reálnu možnosť existencie zbytočných priesahov v označenom konaní, a tým ani porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2003